

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

Ч. 418

Композиція О. Василюка.

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Ihor J. Lysyk,
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko,
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C. Y2A 6X3

В США:

Головний представник

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Pawlo Prokopenko,
75 Kennedy Circle
Rochester, N.Y. 14609

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S.W.
Cleveland, Ohio 44144

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді

Голова ЦК: М. МОРОЗ

Редагує Колегія:

Л. Ліщина -- редактор,
Ю. Криволап, В. Родак,
А. Лисий, О. Пошиваник,
Л. Павлюк, О. Харченко,
В. Корець.

Адміністратор Зіна Корець
Тел. (416) 763-3422

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association -- ODUM

In USA -- Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: M. Moroz

3253 Lakeshore Blvd. W.
Toronto, Ont. M8V 1M3

Це число підготували Леонід Ліщина і Валентина Родак.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 25.00 доларів

Ціна одного примірника: 2.50 дол.

В Австралії 17.00 дол. (австрал.)

Ціна одного примірника: 2.00 дол.

В Англії і Німеччині 18.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 2.05 дол.

В усіх інших країнах Європи 17.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 1.70 дол.

В усіх країнах Південної Америки 15.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 1.25 дол. (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число
журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо прислати поштові значки або інтернаціональні
купони (International coupon) на суму 65 канадських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою
право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають
поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати на адресу:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії -- Г. Маняко, В. Щурат, Б. Олександрів, Т. Шевченко, Г. Вишневий, М. Голоденко, А. Войтюк, В. Косовський, В. Ворскло, О. Бердник, Л. Українка, О. Пахльовська. ОДУМ Чикаго Шевченкові. С. Мицак -- Таємниця сусіднього дому. 30-ий виховно-відпочинковий табір ОДУМ-у. О. Лисик -- Як ми обдаровуємо. С. Кузьменко -- Літературний вечір присвячений В. Сосюрі. В. Родак -- Україно, моя Україно! І. Кобрин -- Поетеса з Ошави. А.О. -- Радіймо успіхами і досягненнями молодих професіоналістів. О. Змага-Хоролець -- Роковини Шевченка в Міннеаполісі. Родинна хроніка. Сторінка Юного ОДУМ-у. Листи до редакції. С. Завальник -- Цікавий проект. У 270-річчя Г. Сковороди.

Галина МАНЯКО

ПОДАРУНОК

Візьму я писанку й прийду вас привітати
З найкращим в світі воскресіння святом,
Христос Воскрес! І диво писанкове
Я подарую вам, на знак любови,
Ця писанка засяє в вашій хаті,
Немов веселка в голубих Карпатах,
І усміхнеться святом світанковим,
І озоветься в серці Бога словом.
Христос Воскрес! Тож будьте з ним єдині,
Як із любов'ю крила лебедині,
Дарую я вам диво писанкове,
Як символ невмирущої любови,
Нехай вона щодня вас звеселяє,
І скарб добра у душі вам вселяє,
Не дасть забути рідну Україну
Й гуцульську церкву в нас, на полонині,
Там навкруги ялиці, мов цариці,
Там не міліє мамина криниця,
Там на Великдень святяться паски,
А писанки в людей, немов казки.
Космацьку писанку я принесла з собою,
Як берегиню й диво сил любови,
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
І ллється світла злива із небес.

Василь ЩУРАТ

НА ВЕЛИКДЕНЬ

Злинуть воскресні пісні,
Сядуть на наші поля;
Вже у весняному сні
Чує їх рідна земля.

З гір їх несе вже струмок,
Шум їх вітає в гаях;
Дай їм крилець ластівок,
Весно, дай соняшний шлях!

Звідки б не вийшов наш враг,
Зломить його наш опір;
Вгору піднятий наш стяг
Блисне вогнем нових зір.

Буде Великдень у нас,
Празник без горя і сльоз;
Руку подасть нам наш Спас,
Волю нам дасть наш Христос.

Борис ОЛЕКСАНДРІВ

ВЕЛИКОДНІ ДУМКИ

Весняний день, співучі тони
І небо золотом горить...
"Христос Воскрес!" -- співають дзвони,
Колишуть піснею блакить.

І кожен раз, як дзвони гулом
Лунають величі слова, --
Як голос давнього -- минуле
У наших душах ожива...

У синю далеч лунуть мрії...
О, краю сонця і степів.
Щоб загубить свої надії
Ти довго-довго так тернів!

Але ніколи світло раю
Не погасало в шумі гроз,
Тож вірю я, що й Ти, мій Краю,
Так само вічний, як Христос!

Настане день -- і морок туги
Розіб'є променем ясним,
Із ночі кривди і наруги
Ти вийдеш чистим і міцним.

І не злоба, не дух мамони
У краю волі буде жить,
А тільки -- Бог! Воскресні дзвони,
Великдень, сонце і блакить...

З ВЕЛИКИМ СВЯТОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

сердечно вітаємо

Український народ в Україні та всіх українців у цілому світі, Президента, архиєреїв і священство українських церков, провід і членство Народного Руху України, президію і секретаріят СКВУ, братні організації, всіх членів ОДУМ-у, Товариства Одумівських Приятелів, дописувачів, читачів і передплатників журналу "Молода Україна", симпатиків і прихильників ОДУМ-у та бажаємо всім радості, здоров'я і всього найкращого в праці й житті.

Центральний Комітет ОДУМ-у,
Головні Ради Старших Виховників ОДУМ-у та Головні Управи ТОП-у
в США, Канаді та Німеччині, Дирекції корпорацій осель "Україна" і "Київ",
Редакція та Адміністрація журналу "Молода Україна".

Тарас ШЕВЧЕНКО

* *

І золотої й дорогої
Мені, щоб знали ви, не жаль
Моеї долі молодії.
А іноді така печаль
Оступить душу -- аж заплачу!
А ще до того, як побачу
Малого хлопчика в селі:
Мов одірвалось од гіллі,
Одно-однісіньке під тином
Сидить собі в старій ряднині...
Мені здається, що се я,
Що це ж та молодість моя.

Мені здається, що ніколи
Воно не бачитиме волі,
Святої воленьки! Що так
Даремне, марне пролетять
Його найкращії літа;
Що він не знатиме, де дітись
На сім широкім вольнім світі,
І піде в найми, і колись,
Щоб він не плакав, не журился,
Щоб він денебудь прихилився,
То оддадуть у москалі...

1849 р. Кос-Арал

* *

На Великдень, на соломі
Проти сонця, діти
Грались собі крашанками
Та й стали хвалитись
Обновами. Тому к святкам
З лиштвою пошили
Сорочечку, а тій стьожку,
Тій стрічку купили;
Кому шапочку смушеву,
Чобітки шкапові,
Кому свитку... Одна тільки
Сидить без обнови
Сиріточка, рученята
Сховавши в рукава.
"Мені мати купувала..."
"Мені батько справив..."
"А мені хрещена мати
Лиштву вишивала".
-- "А я в попа обідала!"
Сирітка сказала...

1849 р. Кос-Арал

* *

Минаючи убогі села
Понаддніпрянські невеселі,
Я думав: "де ж я прихилюсь
І де подінуся на світі?"
І сниться сон мені: дивлюсь,
В садочку, квітами повита,
На пригорі собі стоїть,
Неначе дівчина, хатина.
Дніпро геть-геть собі розкинувся!
Сіє батько та горить!
Дивлюсь: у темному садочку,
Під вишнею у холодочку,
Моя єдина сестра!

Многострадалиця святая!
Неначе в раї спочиває
Та зза широкого Дніпра
Мене, небога, виглядає,
І їй здається: виринає
Зза хвилі човен, допливає...
І в хвилі човен порина.
"Мій братіку! Моя ти доле!"
І ми прокинулися. Ти...
На панщині, а я -- в неволі!...
Отак нам довелося йти
Ще змалечку колючу ниву!
Молися, сестро! Будем живі,
То Бог допоможе перейти.

20 VII 1859 р. Черкаси

* *

Мене однаково, чи буду
Я жити в Україні, чи ні,
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині --
Однаковісінько мені!

В неволі виріс між чужими,
І, неоплаканий своїми,
В неволі плачучи умру,
І все з собою заберу;
Малого сліду не покину
На нашій славній Україні,
На нашій -- не своїй землі.
І не пом'яне батько з сином,
Не скаже синові: "Молись.
Молися, сину: за Україну
Його замучили колись".

Мені однаково, чи буде
Той син молитися, чи ні --
Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять, лукаві, і в огні
Її, окрадену, збудять...
Ох, не однаково мені!

1847 р. Петербург

Передплату на "ЛІТЕРАТУРНУ УКРАЇНУ"
на 1993-1994

можете оформити через нашого
представника

у Канаді -- п. Івана Наливайка.

Річна передплата -- \$100.00 (сто) кан. дол.

Чеки виписувати на "Literaturna Ukraina"

і висилати на адресу:

"Literaturna Ukraina"

c/o I.J. Nalywayko

14 Jennifer Crt.

Hamilton, Ontario L8K 5L2

гол. ред. Б. Рогоза

ОДУМ ЧІКАГО ШЕВЧЕНКОВІ

В березні ц.р. радіопередача ОДУМ-у Чікаго була присвячена Т. Шевченкові. Провела її Лариса Завертайло, яка скінчила Іллінойський університет в Урбана-Шампейн та правничі студії й є другим адвокатом-одумівцем філії Чікаго. Народився Тарас Шевченко 9 березня 1814 року на Київщині, а помер 10 березня 1861 року в Петербурзі, а пізніше був перевезений в Україну й похований в Каневі, на теперішній Черкащині.

На пошану Тараса Шевченка -- автора безсмертного "Кобзаря", поставлено йому пам'ятник в багатьох містах України та в інших державах де живуть українці. Після Другої світової війни, ще до приїзду нової еміграції до Америки, українці Чікаго також планували поставити йому пам'ятник в нашому місті. Пам'ятник мав бути поставлений на пошану воюючим українцям, що боролися в американській армії. Міська рада Чікаго дала дозвіл на поставлення пам'ятника, на протязі трьох років, в Гумболт парку, на площі недалеко від пам'ятника Костюшка. Почали збирати гроші, але пожертви надходили повільно, бо в той час рахували, найважливішим є допомогти фінансово новим емігрантам виїхати з Європи за океан. Три роки скоро пройшли, потрібних фондів на пам'ятник Шевченка роботи Архипенка, не зібрано -- й та справа була припинена.

Тарас Шевченко похований в Каневі над Дніпром. Його могилу річно відвідують сотні тисяч осіб. Їдучи кораблем з Києва, наблизившись до Канева, побачите з правого боку Дніпра на горі, в деревах, велична постаць Кобзаря. Це є пам'ятник Шевченка на його могилі, на Чернечій горі, чи як тепер називається на горі Тараса. Спершу над домовиною Шевченка, змурували цементове склепіння, насипали два яруси землі й обклали камінням так, щоб надати могилі вигляду степової могили. На могилі поставили дубовий хрест, який стояв довгий час поки аж не звалив його вітер. Російський уряд не радо дав дозвіл на поставлення на могилі Шевченка чавунного хреста, на краще впорядкування його могили та побудову хати для доглядача. Доглядачем могили Шевченка п'ятдесят років був Іван Ядловський, який жив у хаті за могилою Шевченка. Ця хата була його мешканням, а друга частина -- музеєм. Ядловський за переказами, хлопчиком зустрічався з Шевченком, як він був у тих краях на Чернечій горі, та був на похороні Шевченка. Він приділяв багато уваги цьому першому музеєві Шевченка, доглядав за експонатами, розповідав відвідувачам за Шевченка, старанно доглядав і впорядковував могилу поета та садив квіти й дерева навколо неї. На його прохання поховали його на Тарасовій горі, за могилою Тараса Шевченка побіч хати побудованої 1883 року. Могила Ядловського, обнесена залізним плотом, та хата втримуються в зразковому порядку й тепер. Опікун Ядловський помер маючи 83 роки в 1933 році, дехто каже, що з голоду.

Могили Тараса Шевченка відвідували майже всі українські письменники й поети, бо їх вписи в книгу

відвідувачів, яку започатковано в 1897 році, можна побачити й тепер. Між ними є Михайло Коцюбинський, Леся Українка, Ольга Кобилянська, Василь Стефаник, Іван Нечуй-Левицький, Михайло Старицький й багато інших.

Залізний хрест на могилі, як прийшли до влади більшовики, збили, а поставили чавунний бюст Шевченка вилитий на цукроварні за проектом аматора-скульптора Терещенка. В 1925 році могилу Шевченка оголошено державним заповідником. Для відвідувачів могили Шевченка збудовано, за проектом архітектора-художника Кричевського, двоповерховий будинок музею. До 125-річчя з дня народження Шевченка 1939 року дбайливо впорядковано й укріплено могилу, на залізобетонній поверхні могили встановлено гранітну надмогильну плиту з написом. Замість бюсту Шевченка в шапці -- поставлено величний бронзовий пам'ятник Шевченка, який стоїть на могилі й тепер. Від Дніпра до могили ведуть гарні ліском сходи.

Побіч музею, який за німецької окупації був концетраційним табором, стоять ті два первісні пам'ятники на могилі Шевченка. З правої сторони чавунний хрест, напевно не оригінальний, а відлитий такий самий як був, а з лівої сторони бюст Шевченка в шапці, про який свого часу писав Іван Багряний у своїй вірші "Канів". ■

ЗРОБІТЬ ПРИЄМНІСТЬ і користь

Вашим дітям -- пошліть їх літом

на один із таборів ОДУМ-у!

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

WEST ARKA

BOOK & GIFT STORE

ОЛЬГА І АНДРІЙ ЧОРНІЇ

і син АНДРІЙ -- власники

- Книжки, журнали, газети, пластинки, машини до писання.
- Різьба, бандури, вишивки, полотна і нитки до вишивання.
- Обруси і полотна з українськими vzорами в гуртовій і подрібній продажі.
- Біжутерія, кераміка і кришталі.
- Висилка пачок до всіх країн.

"АРКА ЗАХІД"

2282 Bloor St.W. Toronto, Ontario M6S 1N9

Tel. (416) 762-8751

Софія МИЦАК

ТАЄМНИЦЯ СУСІДНЬОГО ДОМУ

Я живу в Сіднеї в такій околиці, де хати дуже близько збудовані одна біля одної. А тому маю завжди клопіт: з лівого боку живуть молоді люди, які люблять голосну музику... А справа живе сам старий чоловік, хорват, який має під 70 років, але вже не дочуває, майже глухий. Та я вже звикла жити з голосною музикою.

Одної неділі я рано прокинулась і більше не могла заснути, бо почула хорватську музику. Вона звучала дуже голосно, і я догадалась, що це сусід Том слухає хорватську програму на 2ЕА. Я встала й поїхала відвідати батьків, не вертаючись аж до кінця дня. Та вернувшись, я звернула увагу, на те, що ще можна було чути звук радіо від сусіда, тільки тепер передавались італійські новини.

"Як дивно, думала я, що старого Тома цікавить це. Та хто його знає, може, він знає їхню мову? Наступного ранку я помітила, що сусід знову слухає ту саму радіостанцію. Але я поспішала, щоб встигнути на автобус, то на це не дуже звернула увагу. А ввечері я повернулась додому і була здивована, що той шум продовжувався.

"Невже він увесь день так слухає?" -- запитала я в приятельки Лізи, з якою я орендную будинок.

-- Я тим не турбуюся, нехай собі слухає, що хоче, -- сказала вона. Але я чулася чомусь неспокійно. О дев'ятій годині чула вже угорську програму, о десятій -- німецьку, а потім французьку. А коли я почула, що вже передається китайська програма, я зрозуміла, що щось там негаразд. Адже це неможливо, щоб Том мав бажання слухати без зупинки всі ті програми.

Тоді Ліза подивилась із свого вікна й побачила, що в нього взагалі немає світла. Сподіваючись найгіршого, ми зібрали всю нашу сміливість і помалу рушили до його хати. Передні двері були зовсім відчинені. В хаті було темно; атмосфера була моторошна. Декілька разів ми постукали, але не було ніякої відповіді. Тоді ми потихеньку зайшли до середини. З вітальні мигтіло синє світло з телевізора, тільки радіо було чути.

Входячи до вітальні ми з жахом побачили Тома. Він сидів і ніби дивився на телевізор, тримаючи склянку пива в руці. Влучивши світло, ми глянули на нього: він не рухався. Навіть не дихав. Ми зрозуміли, що він помер.

За десять хвилин уже приїхала санітарна машина. З'явилась і поліція та почала розпитувати, чи в нього щось ще живе, питав офіцер.

-- Ми цілий рік тут живемо, -- сказала Ліза, -- але ніколи не бачили нікого, щоб хто до нього приходив.

А поліцей почав розказувати, що в меншій спальні, мабуть, живе молодий хлопець, бо одяг такий, як для юнака, на гардеробі лежить футбол, а на стіні висять плякати музикантів.

-- Що за чудо? -- подумала я, -- що ми ні одного разу не бачили того хлопця?

Уранці хтось постукав у двері. Я сподівалась, що це знову поліцей хоче щось запитати. Я відчинила двері. Переді мною стояв молодий чоловік, дуже схожий на Тома, але йому було близько 30 років.

-- Я розумію, що це, мабуть, ви знайшли мого батька? -- сказав мужчина з заплаканими очима. -- І він розповів нам сумну історію, як він з батьком посварився і тринадцять років зовсім не бачилися, як Том вигнав його з хати, бо він не хотів вчитися, ні працювати. І син навіть не озвався до батька по телефону.

Так рік за роком син виростав, а батько старів, і вони не могли помиритися, а кімната так і лишилась свідком їхнього гніву й упертості.

Софія Мицак

-- студентка університету в Сіднеї.

Її оповідання "Таємниця сусідньої хати" на 15-му конкурсі молодечої творчості одержало першу нагороду в 100 доларів. 6.10.1992 р. Конкурс організував Літературно-мист. клуб ім. В. Симоненка в Мельбурні, Австралія.

Григорій ВИШНЕВИЙ

ДИВО

*Встає з колін стражденна Мати,
До неба зводить страдний зір.
Усім царям наперекір
Зрива ланцюг, ламає ґрати.*

*І всі Америки й Росії,
Відкривши злагідний рот,
Не можуть зрозуміть висот,
Що їх сягнули гречкосії.*

*Вже не сичить гадючим жалом
Змія повзуча над Дніпром.
Настав кінець, звершивсь погром,
Вмира імперія помалу.*

*На крилах волі золотої,
Під звук бандури і трембіт,
Гримить Тарасів Заповіт
На втіху Матері святої.*

Грудень 1991 р.

Coming Soon... Inside Information on Energy Efficiency

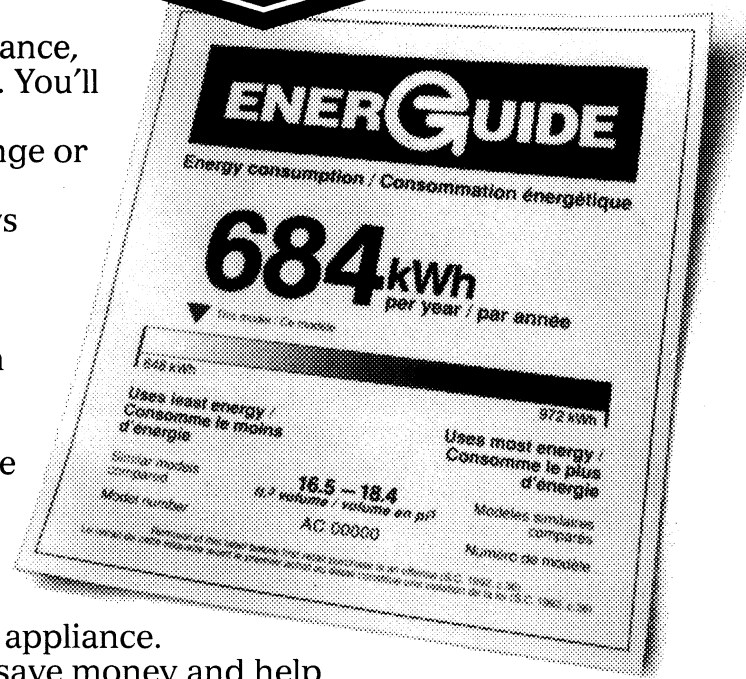
If you're looking for a new appliance, look for the new EnerGuide label. You'll find it on every new refrigerator, freezer, clothes washer, dryer, range or dishwasher, sold in Canada.

The new EnerGuide label shows the typical amount of energy an appliance will use in one year. By looking at the label, you can compare the energy consumption of one appliance to others with similar features.

The lower the number, the more energy-efficient the appliance. It's that simple.

Choosing an energy-efficient model today can add up to a lot of savings over the lifetime of the appliance.

So become energy wise. You'll save money and help the environment at the same time.

It pays to read the new **ENERGUIDE** label.

Energy, Mines and
Resources Canada

Énergie, Mines et
Ressources Canada

Canada

М. ГОЛОДЕНКО

МАТЕРІ

Тепер вже більше розумію:
Другим в житті не міг я стати,
Бо серцем, що страждати вміє,
Зі мною поділилась мати.

Вона в мої приходить мрії,
Мов квітка, що цвіте, не в'яне
Крізь роки сонцем душу гріє
Любов до неї незрівняна...

Колись брав ласку материнську
Пора настала повертати,
Бо душу чисто українську
Мені подарувала мати.

Ті почуття, що в серці маю,
Словами тяжко передати...
У світі вищого не знаю
Ніж це поняття: Рідна Мати!

30-ий ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ ТАБІР ОДУМ-у ПРИСВЯЧЕНИЙ 1-й РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ *Оселя ОДУМ-у "Україна", Лондон, Онтаріо, Канада, 12-25 липня 1992 р.*

КОМАНДА І АДМІНІСТРАЦІЯ

Референт таборів:	Тарас Ліщина, СВУ
Таборова програма:	Віра Петруша, СВУ
Організаційний референт:	Іван Данильченко, СВП
Коменданти:	Антон Лисик, СВУ Віктор Ліщина, СВУ
Заступник коменданта:	Тарас Ліщина, СВУ
Писар:	Юрій Педенко, ВЮО
Бунчужні:	Микола Жидовка, ВЮО Софійка Костинюк, ВЮО Юрій Павлюк, СВУ
Виховники:	Тарас Ліщина, СВУ Віра Петруша, СВУ Микола Жидовка, ВЮО Тіна Грипа, ВЮО Валя Яр, ВЮО Галя Косогор, ВЮО Орест Вовкодав, ВЮО Петро Янжула, ВЮО Борис Дяконов, ВЮО Олена Блощинська Оля Лисик, СВК Ганя Метулинська, ВЮО
Заступник:	Андрій Вовкодав, ВКО Таня Погуляй, ВКО
Керівники господарства і кухні:	Пані Педенко Пані Новицька Пані Федоренко Леся Павловська Пані Погуляй Василь Тимошенко, СВУ
Обозні:	Віктор Ліщина Оля Лисик Василь Тимошенко
Капелян:	о. Володимир Кушнір

Сердечна подяка Дирекції оселі "Україна" за чудове приміщення і за їхню ласкаву допомогу і підтримку.

СЛОВО КОМЕНДАНТА

Цього року я мав приємність бути комендантом під час другого тижня табору.

До мого приїзду табір уже чудово провадився завдяки умілій підготовці референта, Віри Петруші, якій належить велика похвала за її працю.

Рівнож, табір не здійснився б без щирих зусиль інших молодих людей. Треба мати на увазі, що більшість з них не мають своїх дітей, а все ж таки постійно присвячують свій дорогий час і слухають прохань інших батьків, які свідомі цінності існування літніх таборів в українському оточенні.

Тому, члени команди, виховники і заступники заслуговують на велику подяку. Якщо ви, батьки, і

ваші діти є задоволені цим табором, то не забудьте повідомити нас особисто і поділитися вашими думками.

Дякую Василю Тимошенкові, Олі Лисик, д-р Юрія Павлюкові, Ірині Скибі та Христі Павлюк, які не тільки привозять своїх дітей, але які теж відривають час від літніх вакацій і допомагають в різних потребах таборів. Якби тільки вас було більше, то табір і праця були б ще більш успішними.

Як завжди, їжа була дуже смачною, і тому дякуємо кухаркам за готування і пану Данильченку який щорічно дбає про кухню і адміністративні справи.

Бажаю всім вам щастя, здоров'я і сподіваюся що зустрінемося знову в близькій часі!

Віктор Ліщина, СВУ

Голова Головної Ради КОША ОДУМ-у Канади

СЛОВО ЗАСТУПНИКА КОМЕНДАНТА

Мені цей рік на таборі був цікавим, бо я перший тиждень був виховником середніх хлопців. Цей привілей мені вже не припадав принаймні десять років.

Ця менша позиція дала мені нагоду працювати більше із дітьми.

Програма була чудова. Навіть погана погода не могла зупинити нашу працю.

Я дякую всім за співпрацю і бажаю вам -- таборикам -- гарного літа і успішного шкільного року.

Їдьте на Зустріч у Чикаго!

Допобачення,

Тарас Ліщина, СВУ

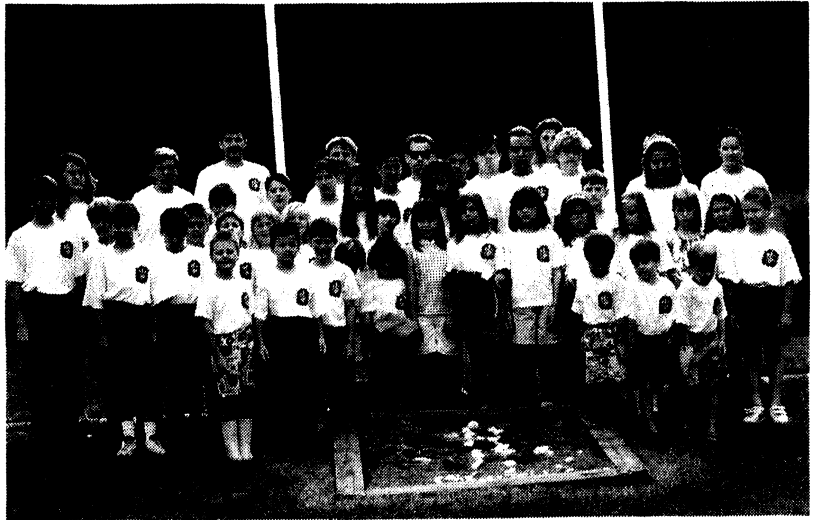
СЛОВО БУНЧУЖНОГО

Дорогі друзі!

Всі ми знаємо, що цей табір притягає молодь з далеких кінців Канади і навіть із сусідньої Америки. Деякі з таборовиків є ветеранами нашого табору, деякі є зовсім нові, прибувши на наш табір в цьому році. Самі діти можуть бути суддями нашого прогресу, та оправданням нашого дальшого існування. А факт, що вони із слюзами радості щороку зустрічаються із своїми друзями на таборі, та з слюзами жалю прощаються з ними при роз'їзді, свідчить, що цей табір має рацію існувати і тому буде продовжуватися ще довгі роки.

Виховникам і заступникам належить велика подяка за їхню зрозумілість і терпеливість, з якою вони працювали із таборовиками. Ми, команда та таборовики, працювали багато, щоб створити успішний табір, але ще знаходили і час на забави: на мандрівки, в Східний Парк, у Володчин Світ, та тут на оселі.

Після того, як цей табір скінчиться, я думаю навіть ті діти, що скучали за своїми батьками і хотіли поїхати додому, будуть тепер скучати за своїми друзями, з якими вони жили як "родина" на протязі останніх

Учасники і команда
30-го відпочинково-виховного табору
Юного ОДУМ-у.

Оселя "Україна", 1992 рік.
Фото Василя Тимошенка.

двох тижнів. Мені було приємно відбутися із усіма вами цей табір. Тричі СЛАВА гурткові Соколи. Сподіваюся, що всіх вас побачу на Зустрічі.

Слава Вільній Україні! Тримайтесь!

Микола Жидовка, ВЮО
Бунчужний / Виховник

СЛОВО БУНЧУЖНОЇ

Дорогі Таборовики,

Прощаюся з вами з запевненням, що ОДУМ в добрих руках.

Дякуємо батькам, які щороку підтримують наші табори. Ми безмірно тяжко працюємо, щоб розпланувати якнайкращі розклади для ваших дітей.

Скільки з вас, дітей, приїхали здалека до табору забавлятися, знайомитися, та вчитися про своє рідне. Також я вам, таборовикам, дякую за всі приємні спогади, які на довгий час залишаться зі мною. Дякую за те, що кожного року ви багато чому мене навчаєте, і це дає людині широкий погляд на всілякі справи життя.

Розкажіть знайомим про смачну їжу наших кухарок, та уяву і вміння інструкторів ручних робіт.

Ми віримо, що всі повернуться на наступне літо з новими вміннями і безмірними мріями.

Допобачення, та щасливого й веселого року.

З ОДУМ-івським прощанням

Софійка Костинюк, ВЮО
Бунчужна

СЛОВО ПИСАРЯ

Дорогі Таборовики,

Це був мій перший рік як писаря під час відпочинкового табору ОДУМ-у. Цього року наш табір присвячений Першій Річниці Проголошення Української Незалежності.

Як і кожного року, багато дітей поприїжджало на наш табір, Хоч багато дощів падало, цей дощ не міг загасити ентузіазм дітей або виховників.

Смачна їжа, спорти, купання, прогульки та ручні роботи були більшістю цікавих частин наших зай-

нять.

Велика подяка всім, які допомогли, щоб цей табір міг бути таким успішним! Спеціальна подяка колезі Іванові Китаєстому за перероблення щоглів на нові. Щиро усім дякуємо!

Юрій Педенко, ВЮО
Писар

ЩО ГУРТКИ ГОВОРЯТЬ ПРО ТАБІР

ГУРТОК СОКОЛИ

У гуртку Соколи є Павло Павлюк, Петро Гашір, Михайло Бидко, Павло Янжула, Микола Скиба, Василь Гурткевич та Тимофій Косогор. Перший тиждень був виховником Микола Жидовка. Наступний тиждень нашим виховником був Орест Вовкодав. Ми любимо Орестове авто і соняшні окуляри. Ми будемо плакати коли табір закінчиться, бо нам тут дуже подобається!

ГУРТОК КОНИКИ

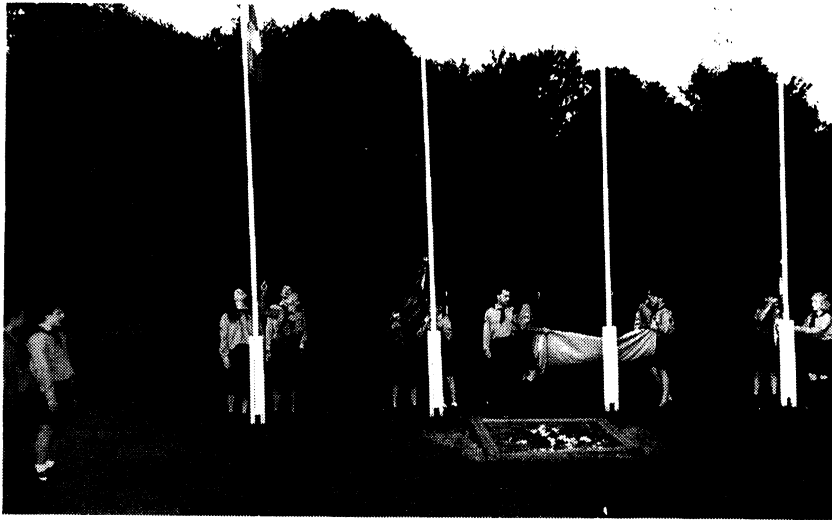
Цей рік на таборі було гарно. Всі наші друзі приїхали і ми нових друзів зустріли. Ми дуже любимо співати та нападати на хлопців. Ми також раді, що мали такі гарні ручні роботи та грали багато в різні спортивні ігри. Наші прогулянки до "Валі Верлд" і на "болінг" були чудові. Ми всі хочемо приїхати назад до цього табору в наступному році.

ГУРТОК ЖАБИ

Ми тут всі дуже любимо грати ігри. Наша улюблена гра це "ОДУМ". Ручні роботи були приємні і ми всі любимо, як поїхали до "Валі Верлд". Нам всім подобається купання. Теренова гра була дуже завзятою. Ми всі разом також любимо напади на інші гуртки. Ми гарно провели час цього року і бажаємо приїхати на наступний рік.

ГУРТОК ОДНОРОГИ

Ми на таборі дуже любимо ручні роботи. Їх ми мали кожен день. Було багато різного до роботи. Ми купалися, ходили на річку, рибу ловили, танцювали і

Опущення прапорів
на відпочинково-виховнім таборі
Юного ОДУМ-у.

Оселя "Україна", 1992 рік.
Фото Василя Тимошенка.

нападали на хлопців. Їздили до "Валі Верлд" і мали там чудовий час. Тут маємо багато друзів і хочемо приїхати на другий рік.

ГУРТОК П'ЯТЬ ЦИГАНОК

Цього року ми, старші дівчата, добре провели час на таборі, хоч дощ падав кожного дня. Ми грали відбиванку із командою та мали чудову ватру. Їжа була смачна, вареники були знамениті. Ми були раді, що побачили усіх наших друзів і хочемо всіх бачити у майбутньому.

ГУРТОК ОРЛИ

Дорогі друзі,

Цього року ми зробили вудки і ними ловили рибу у річці. Ми купалися у басейні та їздили до "Валі Верлд". Мали гарну ватру, грали різні спорти: копанний м'яч, гокей, кошиківку, відбиванку та велику теренову гру. Одним із наших зайнять були ручні роботи. Ми зробили малі дерев'яні авта і мали перегони. Цей рік був одним із найкращих і найцікавіших років на таборі.

ЩО ВИХОВНИКИ ГОВОРЯТЬ ПРО ТАБІР

ВИХ. Валентина Яр
Гурток Коники

Це мій другий рік виховником Юного ОДУМ-у. Мені дуже подобалося працювати із дітьми та бути їхніми друзями. Я мала середніх дівчат, гурток Коники. Їх було дуже багато, але я із ними дала собі раду. Це велика відповідальність бути виховником, але думаю, що я свою роботу успішно виконала. Фактично я не знаю, чи приїду на наступний рік, але надіюся, що так.

Валентина Яр, ВЮО

ВИХ. Орест Вовкодав
Гурток Соколи

Це є мій перший раз виховником на відпочинковому таборі у Лондоні. У моєму гуртку Соколи є дуже гарні хлопці. Вони люблять ходити до річки. Тут все

дуже гарне і я думаю, що усі діти мають чудовий час на таборі. Я хотів би побачити тут усіх дітей наступного року. Слава Україні!

Орест Вовкодав, ВЮО

ВИХ. Олена Блощинська
Гурток П'ять Циганок

Мені було надзвичайно приємно працювати із вами на цьому таборі. Я довго не забуду, як ми разом ліпили вареники, приготувалися на напади, грали різні спорти і просто говорили про життя. Я напевно не забуду як ми ночували в шатрах і нас залило дощем. Бажаю вам успіхів в школі і всього найкращого на протязі цього року. Надіюся, що ми знову зможемо провести час разом в наступному році.

Олена Блощинська

ЗАСТ. Таня Погуляй
Гурток Коники

Дорогі Таборовики,

Це був мій перший рік заступником Юного ОДУМ-у.

Виховний табір був дуже цікавий, але мені подобається Відпочинковий табір краще.

Мені подобалося працювати із дітьми та перебувати із моїми приятелями. Я бажала б вернути в наступному році і далі продовжувати працю із дітьми.

Таня Погуляй, ВКО

ВИХ. Петро Янжула
Гурток Орли

Дорогі Друзі,

Це мій перший рік як я був виховником на відпочинковому таборі. Це був великий обов'язок. Мій гурток дітей був гарним і приємним. Було приємно працювати із дітьми. Я навчився багато про них і думаю, що вони навчилися багато про мене, або від мене. Ми всі провели гарний час. Ми добре працювали із командою табору. Я не можу дочекатися до наступного року, щоб знову побачити всіх дітей.

Петро Янжула, ВЮО

ПОВІДОМЛЕННЯ У СПРАВІ КОНКУРСІВ "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЗА РОКИ 1988-1991

Нагороди з відсотків: Нерухомого фонду, започаткованого Федором і Марією Бойко; Фонду пам'яті Катерини Мороз; та Фонду пам'яті Петра і Ольги Неліпів призначаються таким особам:

Оксані Родак -- 400 дол., за статті "Незабутній рік в Україні", "Співець землі своєї", "Студентська голодівка" і "СУСК відвідує Україну".

Вірі Соколовській -- 340 дол., за статті "Дякуємо!", "8-ий З'їзд Канадського Коша", "Юний ОДУМ в Торонто" і "Український Рок-Фестиваль".

Тарасові Романюку -- 300 дол., за статті "Лід рушив і ніщо його не спинить" і "Обличчям до України".

Андрієві Смику -- 180 дол., за нарис "35 років з дня заснування філії ОДУМ-у в Детройті".

Ліді Полець -- 120 дол., за дописи "Концерт

Юного ОДУМ-у Міннесоти" і "Родинне свято".

Борису Дяконові -- 100 дол., за допис "На таборі виховників".

Наталці Сандул -- 70 дол., за некролог "Прощай Михайле".

Олені Кошарній -- 60 дол., за допис "Мій дідусь".

Кларисі Притулі -- 50 дол., за допис "Андріївський вечір".

Наталці Притулі -- 50 дол., за допис "Майбутність -- Олімпіади?"

Яремі Дідошаку -- 50 дол., за допис "Юні одумівці в Детройті".

Маркові Критюку -- 40 дол., за малюнок "Хрещення України -- 988 року".

**ЧИТАЙТЕ "МОЛОДУ УКРАЇНУ" і ПОШИРЮЙТЕ ЦЕЙ ЖУРНАЛ
МІЖ СВОЇМИ РІДНИМИ і ЗНАЙОМИМИ!**

ВИХ. Ганя Метулинська
Гурток Однороги

Будучи на таборі перший рік виховником, мені було приємно працювати із дітьми. Я тільки два тижні тому скінчила Виховний Табір в Акорд, Нью Йорк і тепер тут в Лондоні мала нагоду вживати свої знання у вихованні дітей.

Я мала наймолодших дівчат і була дуже рада, що вони були зацікавлені і добрі. Всі інші діти також були приємні. Думаю, що вони всі чудово провели час.

Допобачення до наступного року,

Ганя Метулинська, ВЮО

ВИХ. Борис Дяконов
ЗАСТ. Андрій Вовкодав
Гурток Жаби

Будучи виховником, треба брати багато обов'язків

на себе. Нам тут було досить гарно доглядати дітей. Ми всі разом провели гарні та сумні часи і розвивали наші фізичні та духові сили.

Було дуже цікаво виховувати дітей. Бажаємо їх наступний рік знову побачити.

Ми багато навчилися про психологічний розвиток дитини і як за нею доглядати.

Бажаємо всього найкращого у вашому житті. Побачимось у майбутньому!

Борис Дяконов, ВЮО
Андрій Вовкодав, ВКО

ТАБОРОВІ ХАРАКТЕРИ

ЖАРТІВНИКИ:	Стефанія Радічоні
	Коля Скиба
НАЙКРАСИВІШІ:	Михайло Співак
	Лариса Скиба
СПОРТОВЦІ ТАБОРУ:	Тіна Погуляй
	Грицько Повлюк

О. ЛИСИК

ЯК МИ ОБДАРОВУЄМО БЛИЖНІХ НА ДІВИЧ-ВЕЧОРАХ І ГОСТЕЙ З УКРАЇНИ

Впродовж багатьох років мені приходилось бути не раз на дівич-вечорах. Років 30 тому дівич-вечори влаштовували дуже просто. В хаті матері молоді, або тітки, або куми чи дружки приготувляли канапки, а також солодке печиво. Ніяких алкогольних напоїв не було. Дарунки були практичні: рушники, простині, залізко, хвартухи, всякі речі до кухні, або гроші.

Що ж робиться тепер на дівич-вечорах? Мати молоді (чи молодого) винаймає залю, чудово вдекорують її. Винаймають скатерті, серветки, чарки, квіти. Готують всякі надзвичайні страви, а також алкогольні напої до вибору. Часом, навіть є артисти, що розважають жіноче товариство хорошими весільними піснями чи музикою. Ну, а що ж ми, жінки, даруємо тепер молодій? Багато з нас постаріли і починаємо думати цілком непрактично. На дарунки молодій купуємо дуже дорогі кришталеві вази, чарки, скляні тарілки, кришталеві пляшки, щоб молода наливала, колись, туди алкоголь і подавала гостям у кришталевій пляшці.

Чи справді молода пара, коли одружиться потребує зразу такі речі? Ось уже поверх сорок років, як прибула в Канаду третя хвиля української еміграції і більшість з нас через 2-3 роки вже були в своїй хаті (хоч і мали купу боргів). А тепер молоді люди не є в спроможі купити хату за 2-3 роки після одруження. Хіба, що батьки їм допоможуть. А коли б батьки і допомогли їм купити хату, то меблів у їдальню, більшість з молодих, зразу не в змозі купити. І оті ваші дарунки стоять у коробках, як не в молодих, то у їхніх батьків, років п'ять або і довше. Я б порадила вам, тим, що дарують кришталі і всякі скляні вироби: покладіть у ту вазу чи пляшку квитанцію де ви її купили і скільки заплатили. Цим ви дасте нагоду молодій парі вибір: лишити ваш дарунок собі, або віднести його і взяти гроші. Може скажете, що соромно класти рахунок? Ні! Зовсім не соромно! Адже дехто дарує гроші і молодій дають список де є точно зазначено яка особа і скільки подарувала. Коли хочете, щоб молода пара довго тримала ваш дарунок то купіть їм хорошу книжку як Кобзар, Біблію або інші вартісні книжки. Можете дарувати і в англійській мові. Добрі, розумні книжки є вартісні дарунки. І розумні люди їх бережуть і передаватимуть своїм дітям, внукам. Книжку не підписуйте, хіба, що молоді самі вас за це запитають. Бо може у них вже є така книжка і вашу вони зможуть колись комусь подарувати.

Ну, а тепер згадаю про наших гостей з України. Я б назвала наших гостей "торговельними агентами", котрі приїхали до нас не в гості, а на закупі. Ми беремо їх у крамниці, а вони не питаючи нас вибирають собі усе дороге, а ми, як ті жаби загипнотизовані вужем, автоматично виймаємо картку чи гроші і платимо. Нам кажуть, що їм обов'язково треба відеока-

мери, фотоапарати, фільми і т.д. І ми мовчки купуємо. А потім, самі на себе гніваємось, що ніби, нас пограбовано. А чому ми дозволяємо себе грабувати? І чому ж нам перед тим, як іти до крамниці не сказати своїм гостям: "Ви є наші гості і ми самі вас обдаруємо по своїй волі і спроможности... Кажемо вам відкрито, не просіть у нас ані відео, ані фотоапаратів, ані авта". Коли ж гості є безсовісні, то треба їх відправити з тим з чим вони приїхали сюди, щоб вони вдруге і дітям своїм заказували, як треба поводитись у гостях. Я ось тут додам декілька речень з книжки, під назвою "Штука життя" (автор книжки д-р Михайло Микитин): "В гостях треба бути скромним. Господарям подякуй за гостину і нічліг, обдаруй після змоги або заплати, щоб і другим разом був бажаним гостем". А коли ми маємо в себе гостей -- робиться все навпаки.

Аркадій ВОЙТЮК

ЗЕМЛЕ МОЯ, УКРАЇНО

*Земле моя, що за многії літа
зрошена кров'ю, сльозами полита,
потоптана ордами, палена, нищена,
невже не відродишся з волі Всевишнього?
Чи, може, судилося бідному люду
Нести свої пута до страшного суду?
А, може, прийде та щаслива днина,
Коли осміхнешся, мов тая дитина,
Що тягне свої рученята до неньки.
І згинуть, мов роси, твої вороженьки,*

*Запалюйте, люди, досвітні вогні,
Осяйте дорогу в одвічний імлі,
візьміться за руки всі добрії люди,
вогонь Прометей хай світить вам всюди,
Щоб стало життя, мов щаслива легенда,
квітуча земля, а не рабська фазенда.
Не буде над нами врага супостата,
не буде Вкраїну ніхто обдирати,
не буде знущання, не буде сваволі
під небом блакитним на жовтому полі!*

с. Олександрівка

Світлана КУЗЬМЕНКО

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР У ТОРОНТІ ПРИСВЯЧЕНИЙ ВОЛОДИМИРОВІ СОСЮРИ

Вже віддавна одумівський журнал "Молода Україна" у пляні своєї праці відводить місце на влаштування літературних вечорів, самостійно, чи разом з іншими українськими організаціями, а найчастіше, мабуть, з Об'єднанням Українських Письменників "Слово", під патронатом Комітету Українців Канади. Дотепер, здається, одним з найбільших ініціаторів цієї справи був Олександр Харченко -- довголітній журналіст і диктор канадської державної радіопрограми СБС -- "Голос Канади", співредактор журналу "Молода Україна", диктор одумівської радіопрограми, з тією ж самою назвою, та довголітній чільний діяч в організації ОДУМ.

Вечір, що відбувся 27-го лютого ц.р., редколегія журналу "Молода Україна" влаштувала разом з одумівською радіопрограмою, з ініціативи Валентини Родак, співредактора журналу і диктора радіопрограми та активної діячки в ОДУМ-і, а особливо, як довголітньої диригентки одумівського ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича.

Валентина Родак недавно повернулася з України, де, з-поміж багатьох її цікавих там зустрічей, як вона розповідає, зустрілася з дружиною Володимира Сосюри -- Марією Сосурою, що посприяло її думці влаштувати такий вечір. Вечір відбувся у приміщенні Канадсько-Української Мистецької Фундації, де зібралася, як на теперішній час збирається на літературні вечори, численна публіка. Деякі гості приїхали на вечір з-поза Торонто, як от, з Гамільтону -- проф. Юрій Ганас, з Лондону -- д-р Євген Рослицький, і навіть з самої нашої столиці Оттави -- проф. Володимир Шелест й інші.

Вечір відкрила й проводила Валентина Родак. Крім короткого виступу, вона цікавими коментарями поєднувала програму в цілість. Коротке слово про слушність влатшування такого вечора виголосив перший секретар з питань культури й інформації посольства України в Оттаві Борис Біляшівський. А головну, цікаву доповідь, під заголовком "Володимир Сосюра на тлі його епохи" прочитав один з попередніх головних редакторів журналу "Молода Україна", літературознавець Микола Гавриш.

Вірші, які читали на вечорі, були, в якійсь мірі, тематично погруповані, як от, про юність, про любов, про Донеччину, де поет народився і провів свою юність, вірші з аспектами історичної тематики, на тему голоду, заборонені в певний час, присвячені нашим відомим літературним постатям, як от Максимові Рильському, Миколі Хвильовому. Їх читали Ірина Стасів, Світлана Кукушкіна -- дві молоді українки, недавно з України, які чарували присутніх не тільки своїм прекрасним переданням ліричних поезій видатного українського поета-лірика, а й своєю молодістю вродою; професійний актор Ростислав Ва-

відчиняйте

КОНТО СОВИ

Кредитова Спілка "СОЮЗ" радо пропонує Вам відчинити нове конто для дітей -- Конто Сови "Сімон". Це конто дасть можливість Вашим дітям навчитися ігровим шляхом управлінню грошми. Конто Сови призначене для дітей до 12 років і надає їм такі спеціальні зручності та послуги:

- * ощадну книжку сови Сімон
- * членську картку Конта Сови
- * величину уділів лише 10 долярів
- * щоденні проценти, виплачувані місячно
- * щомісячне заохочування, подарунки, конкурси
- * термінові вклади на суму лише 100 долярів
- * поквартальну виписку про ріст заощаджень

Наші адреси:

2265 Bloor Street West, Toronto	763-5575
406 Bathurst Street, Toronto	363-3994
31 Bloor Street East, Oshawa	432-2161
26 Eglinton Avenue West, Mississauga	568-9890

силенко, головний редактор журналу "Молода Україна" Леонід Ліщина та Петро Шкурка.

Присутні почули зі звукозапису вірші у читанні самого Володимира Сосюри, а також і його дружини Марії Сосюри -- один вірш Володимира Сосюри і кілька її власних. Єфросінія Літвінова прочитла цікавий спогад Марії Сосюри, під заголовком "Моє знайомство з Володимиром Сосурою".

Після закінчення літературної програми, Олександр Харченко подякував усім учасникам програми вечора і присутнім, що прибули здалека й зблизька, і запросив усіх на каву з солодким та на обмін думок.

Валентина РОДАК

УКРАЇНО, МОЯ УКРАЇНО!

(Початок у попередньому числі)

23-го серпня. Випадкова зустріч.

Палац культури "Україна". Всесвітній форум українців.

Поспішаючи в залю нарад, я помітила літню жінку у прекрасній вишитій суконці. Я не могла пройти, не сказавши їй комплімент. Підходжу, вітаюся. "Мені дуже подобається Ваша суконка" пояснюю їй, "дозвольте ближче придивитись".

"Будь ласка", -- трохи приємно-здивованим, але спокійним тоном, та з легкою усмішкою на устах відповіла незнайома жінка. "Сама вишивала, хоч зір

у мене вже не дуже добрий" продовжувала вона.

Знайомимось. "Валентина Родак з Торонто, Канада". "Ольга Михайличенко. Як приємно! А знаєте, в Торонто виходить журнал "Молода Україна" (я мовчу, не перебиваю розмови). У ньому друкувались вірші Володимира Косовського. "Так, -- підтверджую я, -- читала його вірші. Я член редакційної колегії цього журналу. А Ви знайомі з Володимиром Косовським?" "Та це ж мій рідний брат!" -- була відповідь. Ось так і познайомилась я з рідною сестрою Володимира Косовського*.

Ольга Михайличенко розповідає про себе. Довідаюся, що вона одна з багатьох колись репресованих жінок. Обмінюємось адресами. Фотографуємось. Знайомлюся з її сином. Запрошують відвідати музей Кирила Стеценка у селі Веприку (Фастівського району на Київщині), який створив В. Косовський і там працює як науковий співпрацівник. На прощання Ольга Михайличенко дарує книжку "Зона -- Громадський та літературний часопис Всеукраїнського товариства репресованих" і підписує її -- "посестрі по духу". Із цього часопису передрукуюю спогад Ольги Михайличенко:

...Жахливий факт -- зустріч у слідчій тюрмі на київській вулиці Рози Люксембург з монахиною, яка була ігуменею Лебединського монастиря. Я два місяці була з нею в одній камері. Допити були жахливі... Цю стару жінку били, і після кожного допиту я їй допомагала змінювати білизну. Тримали її навмисне в одній камері зі мною, аби я побачила, які "строгіє мери" чекають і на мене. Коли мене перевели до Лук'янівської тюрми, вона залишилася ще там -- на страшних тортурах. Прощаючись зі мною, вона мене перехрестила і сказала: "Дитино, хай тебе Бог благословить і захистить від тираній. Щоб завше в твоїй душі, серці і розумі був Бог і Віра".

...У таборі запам'яталася одна поетеса -- Світлана Коритна. Судило її московське ОСО, без будь-якого суду. Після звільнення мешкала в Москві. Написала гарну книжку, але терору на "волі" не витерпіла -- заподіяла собі смерть. Порізала вени на руках, лягла у ванну і померла.

* Вірші і автобіографічні дані Володимира Косовського були надруковані в числі 405 за м. вересень 1991 р., а в ч. 416-417, 1993 р. надрукований його вірш "Новорічне побажання". 26 вересня 1992 року частина радіопрограми "Молода Україна" була присвячена В. Косовському і його сестрі О. Михайличенко. На програмі прозвучала пісня "Осінь України" на слова В. Косовського, музика Галини Менкуш, відомої київської бандуристки у її власному виконанні.

Ольга Михайличенко-Косовська.

Всесвітній форум українців,
Київ, Україна.

23-го серпня 1992 р.

Фото -- Валентини Родак.

Володимир КОСОВСЬКИЙ

СЕСТРИ*

*Сестричко рідна, люба Олю,
Тяжко нам випало на долю:
Ділити неволю довелося,
Уже посивіло волосся,
І лихо не спадає з пліч.
Ввижається полярна ніч,
І сляво грається з зірками,
І ти в бушлаті з номерами
Мене знеацька обняла
Своїми теплими руками.
Схрестилися мечі доріг.
Від сліз розтанув білий сніг,
Та чутка миттю пролетіла --
У заполярні заметілі,
По диких тундрових краях,
По каторжанських таборах,
Промчалась крізь дроти стрілою:
У Воркуті на шахті п'ять
Зустрілися: невільник-брат
Із каторжанкою-сестрою.*

* В. Косовський випадково зустрів свою сестру Ольгу Михайличенко на шахті No 5 у Воркуті.

ЗБИРАЮТЬ МАТЕРІЯЛИ ПРО ДІЯСПОРУ

Педагогічна гімназія в Кривому Розі збирає матеріали про життя зарубіжних українців і про те, чого вони досягли в умовах демократії.

Матеріали можна надсилати українською, російською, німецькою та англійською мовами.

Будемо дуже вдячні. Наша адреса:

Україна 324103 м. Кривий Ріг
вул. Димитрова, 88 Національна педагогічна гімназія No 24.
Мальованій Ользі Олександрівні

ФУНДАЦІЯ "ПРОМЕТЕЙ" СТЕФАНА ОНИЩУКА І СТЕФАНІЇ ШВЕД РОЗДІЛИЛА ДОТАЦІЇ

Як під кінець кожного року, Фондація "Прометей" розділила дотації на різні проекти праці українських установ в Канаді і в Україні.

На засіданні Розподільчого Комітету Фондації, яке відбулося 11 січня 1993 року, розділено \$14,125.00 за такими категоріями. На чотири проекти українсько-канадських установ призначено \$2,800, на українську пресу в Канаді \$2,500, стипендія для студента з України \$750, і на п'ять проектів Поміч Україні \$8,075.

За 14 років існування Фондації "Прометей" розподілено на різні проекти як, між іншими, видавничі, виховні і стипендійні \$220,000.

З РЕДАКЦІЙНОГО СТОЛА ЕУ-Д

Закінчуючи праці над четвертим томом Енциклопедії Української Діаспори (Австралія, Азія, Африка), редакція звертається до осіб, які мають матеріали й особисте знання про "екзотичні" країни перебування навіть невеликих груп українців, подати нам якнайскорше ці інформації. Це стосується якихось зв'язків між Україною і даною країною, як також присутності в ній українців (коли, хто, де і що відбувалося). Йдеться про такі країни: Абіссинія (Етіопія), Альжирія, Арабські країни (Бл. Сходу), Афганістан, В'єтнам, Єгипет, Ізраїль, Індія, Іран (Персія), Конго, Корея, Мадагаскар, Марокко, Нова Гвінея, Південна Африка, Срі-Ланка (Цейлон), Танганьїка, Тайпег (Формоза), Туреччина, Філіппіни, Японія. -- Це будуть невеликі гасла від 10 рядків до 2-3 стор. машинопису.

Рівнож шукаємо автора статті й матеріалів до неї про українців у Французькому чужинецькому легіоні (Legion etrangere).

Інформації просимо надсилати швидко на адресу:

Encyclopedia of Ukrainian Diaspora
2247 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622-4828 -- USA

ШВИДКО І ДЕШЕВО, "КОБЗА" ПЕРЕШЛЕ В УКРАЇНУ:
ВІДЕОКАМЕРИ, ВІДЕОМАГНІТОФОНИ, КОПІЯРКИ, ФАКСМАШИНИ,
ТЕЛЕВІЗОРИ, КОМП'ЮТЕРИ, АВТОМОБІЛІ, МЕДИКАМЕНТИ, ХАРЧІ,
НОВІ І ВЖИВАНІ РЕЧІ

ЗАВІТАЙТЕ ДО "КОБЗИ"! ЧЕКАЄМО НА ВАС!

3253 LAKESHORE BLVD. WEST, TORONTO, ONTARIO M8V 1M3

TEL: (416) 251-9110

FAX: (416) 253-9515

KOBZA
Travel & Tours
626019 ONTARIO LTD.

СПЕЦІАЛІЗУЄМОСЯ У ПОДОРОЖАХ НА УКРАЇНУ.

МАЄМО КВИТКИ НА ВСІ АВІАЛІНІЇ
ДО БУДЬ-ЯКОЇ КРАЇНИ СВІТУ

TEL: (416) 503-0530

3253 LAKESHORE BLVD. W., TORONTO, ONT. M8V 1M3

ПОЕТЕСА З ОШАВИ

Віра Ворскло (Юлія Триріг) поетеса з Ошави: скромна, непомітна жінка з тонкою душею і великим серцем, сповнена доброти і ласки, яку щедро дарує людям, що шукають і потребують її.

Незабутня, дуже мила зустріч моя з нею відбулася в домі моєї землячки, письменниці М. Кремінярівської. Був спокійний морозний день. Вкрита білою пеленою земля якось особливо створювала ліричний настрій. Ми, як звичайно, розпочали свій день читанням і вирішили зайнятися поезією. З полиці домашньої бібліотеки я взяла невелику червону книжечку, яка першою попала в мої руки. Машинально подивилась на прізвище автора, яке мені нічого не говорило, звернула увагу на інтригуючий заголовок "Листи без адреси" і почала читати. Щира, упевнена українська мова, з якою вона звертається до читача, зацікавила мене, і я жадібно почала читати сторінку за сторінкою. Я попала в полон задушевно-тонких думок, в мелодійність їх звучання, незвичність поетичних порівнянь і висловів, стремління до високих моральних ідеалів. Багато віршів присвячується Україні, вони наповнені любов'ю і відданістю своїй Батьківщині, в них є непохитна віра в силу духа свого народу. Ностальгія за далеким минулим, за рідною землею переноситься на читача, який сприймає це всім серцем своїм, і в його уяві плывуть українські сади, поля, ліси, українські трудівники зі своїми піснями і жартами. В інших віршах, тоненькою павутинкою спускаються на нас та оплітають нас безжурні дні молодості з ніжними відтінками любови. Яке це близьке кожному з нас, як відзивається радісною мелодією вірності і щирости почувань, закликає нас до краси і доброти!

Поетеса народилася 5 лютого 1926 р. в м. Києві в українській родині, де їй з малих літ прищиплювали любов до рідної мови та своєї Батьківщини.

Писати почала ще малою дівчинкою в школі. Любила поезію і знаходила в ній душевну рівновагу. В 1951 р. життя закинуло її в далеку Канаду, де змушена була важко працювати на хліб насущний. Багато зазнала поневірянь, злиднів, горя. Але це не перешкодило молодій дівчині продовжувати займатись поезією, творити і сіяти довкруги красу слова й думки. В 1964 р. успішно закінчила Торонтський університет. Писала, як відчувала, як сприймала світ, занурювалась в творчу роботу, не чекаючи нагород і похвал.

Перший вірш був надрукований в газеті "Новий шлях" в 1951 р. "Для тебе, Україно, ця пісня моя", а далі почалась широка публікація в популярних газетах, журналах, дитячих вісниках. В 1977 р. вийшла її друга збірка поезій "Лада", яку авторка присвячує "нашим славним предкам -- творцям української мови, традиції і звичаїв, які тисячоліттями єднали і зберігали наш народ, і всім оборонцям української землі та української культури". Лада, -- пише авторка -- це спроба шукати істину.

В останні роки вірші В. Ворскло перейшли за межі Канади: трансливались в Литві та були надруковані на Україні, в журналі "Всесвіт".

Радісно і тепло стало на душі, прочитавши твори пані В. Ворскло та пізнавши її особисто.

Людина вона цікава. В ній сполучені велика доброта й нетерпимість до людських слабостей. Вона не вміє прощати несправедливості і зради. Щедро допомагає людям, ніколи про це не згадуючи. Просто -- направляє це в непам'ять.

Мимоволі напрошується думка: які зерна таланту закинула українська земля далеко за океан і як на чужому ґрунті зросли вони буйним цвітом, приносячи людям красу та віру в свою непохитну силу. ■

Віра ВОРСКЛО

* *

*Я шукала щастя по усій землі,
А воно лежало в мене на столі:
Крапелька чорнила, ручка і папір,
Черешневі зорі заглядали в двір.*

*Щастя, моє щастя, запашина зорінь!
Ти з мого страждання, ти з моїх терпінь.
Ти -- уяви скрипка, ти -- бажань жага,
Ти моя іскриста пісня дорога.*

*Я шукала щастя в зоряних очах,
Але можна щастя в пісні зустрічать.
Я шукала щастя по усій землі,
А воно лежало в мене на столі.*

* *

*Напишу листа я без адреси,
Човником пуцу його в струмок.
Срібні крила розстелили плеса
У країну соняшних думок.*

*Він на твоїх прибитись мусить острів,
В серці тиху гавань віднайти --
Це моя душа листом у гості
Вирвалася з в'язниці самоти.*

*Це душа човенцем паперовим
В океаннім долі крутіжжі
Шляхом мрій кружляє пурпуровим,
Що в країну зоряну біжить.*

*Може, лист на твоїх прибіється острів,
Може, згине він на лезах хвиль,
І дарма чекатиму я в гості
Вістку, що не прийде нізвідкіль.*

А.О.

РАДІЙМО УСПІХАМИ І ДОСЯГНЕННЯМИ МОЛОДИХ ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ

Наче недавно було, а пройшло вже 36 років. За той час народилось і виросли троє синів у п-ства Петра і Таїси Махлай: Ігор, Тарас, Олег, які успішно закінчили середні і вищі студії. Крім науки в університетах є активні в укр. громаді. Всі троє є членами капели Бандуристів ім. Т.Г. Шевченка.

Ігор успішно закінчив дентистичну школу в Огайо Стейт університеті. Дістав диплом лікаря в 1983 р. Має свою канцелярію в Парма, Огайо. Одружений. Його дружина Ірина викладає математику в Клівлендському університеті. Мають донечку Оксану. Ігор активний при православному Соборі св. Володимира, провадить школу гри на бандурі.

Тарас закінчив, з відзначенням КУМ ЛАУДЕ, факультет в галузі мікробіології. Продовжував медичні студії в Медікал Коледж оф Огайо. Протягом 3-ох років спеціалізувався по внутрішніх хворобах в Клівленд Клінік. Українська громада збагатилася ще одним лікарем.

Тарас плянує працювати з групою лікарів-спеціалістів в околиці Клівленду.

Наймолодший син Олег, будучи учнем середньої, а пізніше вищої школи був активним в житті укр. громади. Був учасником кобзарських таборів в Ем-лентон-Пенсильванія. Був диригентом при правос.

Соборі св. Володимира в Пармі, Огайо, давав приватні лекції гри на бандурі, брав участь у концертному турне з капелею Бандуристів ім. Т.Г. Шевченка: США, КАНАДА, ЄВРОПА, УКРАЇНА. Мав декілька успішних, індивідуальних концертів. Був заступником диригента Симфонічної оркестри в Пармі, Огайо, є заступником диригента капели Бандуристів ім. Т.Г. Шевченка.

Закінчив студії в Кейс Вестерн Ресерв університеті, здобувши ступінь бакалавра в галузі: історії, музики, літератури та біології, з відзначенням МАГНА КУМ ЛАУДЕ. Прийнятий до організації ФАЙ БЕТА КАПА.

Нагороджений найвищим відзначенням деканом університету. Дістав 3 рази стипендію Народного Союзу. Продовжує студії в Огайо Стейт університеті на юридичному факультеті.

Вітаємо батьків Петра і Таїсу з Ювілеєм. Складаємо щире признання й пошану. Ми радіємо разом з Вами прогресом Ваших синів, та бажанням досягнути вершин знання для власного вдосконалення та для української громади.

Вам і Вашим синам бажаємо успіхів і всього найкращого в майбутньому.

Щастя Боже! ■

3 України пишуть

О.Б.

ВРАЖЕННЯ З КОНЦЕРТУ КАПЕЛИ БАНДУРИСТІВ З ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ У ХАРКОВІ

Був теплий червневий вечір. У парку Шевченка сиділи люди на лавочках -- ніби нічого й не було, а я пішла на концерт, який давала капела бандуристів з Північної Америки. Тільки-но у метро лилася російська мова, а тут, біля найбільшого залу Харкова, стоїть у чеканні хмара народу і рідне слово.

У ті хвилини була думка: Хто вони, ці бандуристи? Не тому, що нічого про них не знала, ні. (Зрештою, були розповсюджені проспекти їх театральної генези.) Хотіла пізнати дух їхній, відчутти запах душі.

Усе сприяло тому, щоб настроїти себе якнайвидше: і переповненість залу, що яблуку ніде впасти, але вона була приємна, тепла ця переповненість -- і українська одежа присутніх, і багато маленьких дітей у вишиваних сорочечках із квітами у руках, і море синьо-жовтих прапорів (а вони ще були незаконені) і, врешті решт, те, що коли попросила: "Дозвольте пройти, -- мені чомно відповіли нашою мовою: "Прощу, прощу!"

Нарешті відкрилася завіса. Той момент не тільки треба було бачити, -- слід було відчутти! Українською вишиванкою і червоною калиною війнуло зі сцени -- такі були лиця літніх та юних бандуристів. Зал мовчав. Тиша... І раптом -- овації. Це було довго. А коли ведучий вимовив "Дорогі Хар-р-ків'яни!" на англійський лад, -- війнуло любов'ю і ностальгією.

Своєрідним духовим очищенням залу било виконання пісні-молитви "Благослови, душе моя, Господа".

Майстерність високого класу, -- тільки так думалось, коли виконувалась дума "Буря на Чорному морі": грали не бандуристи, -- а хлюпали хвилі морські і лилась українська пісня. Коли ж залунали акорди пісні "Ой, у лузі червона калина..." зал встав. Здавалось, ще мить, і досягнеш душею такого, чого ніколи не відчував. Але це була, так би мовити, інтродукція до чуда. Чудо було через кілька хвилин, коли весь зал заспівав "Гімн України". Співали і плакали. І ніхто не встидався тих сліз. То був момент, коли сама Любов огорнула всіх своїми руками...

Так уже сталося, що більшим чином український народ, вихований на советській "культурі": ще не поклонився виконавцю на сцені, як уже всі понеслися із залу. У той вечір ніхто не йшов, всі стояли, аплодували. Чекали, щоб ще раз почути мелодію бандури, такої рідної, і такої далекої, бо ж українці, наша кров, а як далеко їх занесла доля!

Люди розходились. Хто ділився враженнями, хто ж мовчав. Я заглибилась у собі: не хотілося ні з ким вести розмову, -- занадто багато кипіло всередині. Час від часу я повторювала: "Як я тішуся Вами, Хлопці! Один Бог знає, як я тішуся, що пізнала Вас!" ■

О. ГОНЧАР -- "ВСЕСВІТНІЙ ІНТЕЛЕКТУАЛ 1992 РОКУ"

Українського письменника Олеса Гончара визнано "Всесвітнім інтелектуалом 1992 року". Цей почесний довічний титул присуджено йому Міжнародним біографічним центром Кембріджу (Великобританія).

Ім'я Олеса Гончара було обране з десятка тисяч кандидатів з усіх країн світу.

ПРОГОЛОШЕНО ЛАВРЕАТИВ НАГОРОДИ ІМ. Г. СКОВОРОДИ

Полтава (УНІАР). -- З'явилася перша міжнародня нагорода, заснована на честь видатного українського філософа і поета Григорія Савича Сковороди. Першими лавреатами стали поет Дмитро Шупта, драматург Олекса Коломієць, письменник з Австралії Дмитро Нитченко і автор істо-

ричних романів Володимир Малий. Також голові колгоспу ім. Григорія Сковороди Федорові Бошкові і ланковій цього господарства Євдокії Захарченко, вручено медалі лавреата і грошову нагороду.

ІЩЕ ОДНА МОЛОДЕЧА ОРГАНІЗАЦІЯ

Редактор Іван Кедрин у своїй статті "Російська мова в амбасаді України" ("Свобода", ч. 236 з 12-го грудня 1992 р.) згадує, що "...батьки дбали, що вони (діти, молодь) кінчали школи українознавства й були членами Пласту чи СУМ".

Все гаразд, однак пригадуємо шановному редакторові, що ще є одна молодеча організація, ім'я якої Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ). ОДУМ створився на ідеях Івана Багряного, який перший пророкував про кадри в Україні, які сьогодні несуть тягар нової української держави. Очевидно, він

не говорив про тих, які ще сьогодні не хочуть вживати української мови в інституціях української держави. І тому ОДУМ, як організація гостро засуджує цей вчинок амбасадки України. Нехай амбасадори знають, що в українській державі мусить бути державна мова -- українська, інакше, дорогі друзі, забудьте за свою державність...

Ті, які користуються чужим, іноземним, як говорив М. Скрипник, завжди залишаться попіхачами, а не будівничими своєї держави, своєї культури, своєї рідної мови. А з попіхачів, які б вони вірні не були, завжди сміються й уважають їх найпідлішим елементом суспільства.

Олекса Шевченко,
СВП ОДУМ,
Бриджвотер, Н.Дж.
"Свобода", 6.01.93

МОЛОДЬ -- МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!

Є НЕВДАЧІ, Є Й УСПІХИ

БУДНІ ПРИПОЛЯРНОГО ОСЕРЕДКУ

Вже понад десять років працюють в районі Нового Уренгоя українські буровики. А з початком відродження української державності тут почало діяти Товариство української мови імені Т.Г. Шевченка. Отож, вперше було відзначено роковини від дня народження Т.Г. Шевченка, вивішено синьо-жовтий прапор. Працював в Українській нафтогазорозвідувальній експедиції й хор. Але...

Жити в наших суворих кліматичних умовах нелегко. До того ж подолати заслін байдужості наших вахтовиків -- а більшість з них приїжджає до Нового Урен-

гоя з Києва та Львова (хто на два тижні, хто на місяць) -- ми так і не зуміли. Не вдалося зорганізувати український культурний осередок у самому місті, перенести на добу матеріальну базу культурну роботу.

Тоді звернулись ми до Київського ТУМ-у з проханням надіслати артистів. Виступали у нас з величезним успіхом Павло Громошенко та кобзар Володимир Горбатюк. А от спроби налагодити регулярний приїзд артистів з України успіху не мали через брак коштів. Зате от з Австралією встановити зв'язок вдалося. Тамтешню газету "Церква і життя" нам висилають регулярно і безплатно.

Втім, не все у нас -- невдачі. Вдалося зорганізувати регулярні передачі українською мовою на

місцевому радіомовленні. Працює у нас і незалежний кореспондентський пункт, прагнемо вчасно інформувати вахтовиків про події в Україні.

Ось такі наші приполярні будні...

В. ТИМЧИШИН,
голова ради ТУМ при Українській
нафтогазорозвідувальній експедиції.

м. Новий Уренгой,
Тюменська область,
"Вісті з України",
(ч.39, 1992 р.)

У цій вістці згадуються прізвища
знаних нам осіб: Павла Громошенка і
Володимира Горбатюка (журнал
"Молода Україна", ч. 415, 1992 р.)

РОКОВИНИ Т. ШЕВЧЕНКА В МІННЕАПОЛІСІ, МН.

І знову завітав до нас місяць березень, місяць в якому українські громади вшановують пам'ять великого генія, пророка і борця за волю України -- Тараса Г. Шевченка.

З тієї нагоди, дня 14-го березня 1993 р. Українська Православна Школа при УПЦеркві св. Михаїла влаштувала свято Шевченка в аудиторії церкви. Свято відкрила голова батьківського комітету Валентина Ярр. Реферат про Шевченка прочитала учениця Розана Щетина. Потім був монтаж-сценка "Дар Божий". Сценічне оформлення -- п. Павло Вітрик. Дієві особи: Дух-віщун -- А. Залуцький, Тарасик -- Мирослав Білий, Оксана -- Галя Ярр, Діти -- Мирослава Гаврилук і Наталочка Кушнір. Шкільний хор відспівав пісню "Садок вишневий коло хати". Діти молодших класів та дитячого садочку читали віршики Т. Шевченка та присвячені Шевченкові.

Ариса Малик виконала 2 точки на піаніно. Молодший гурток Бандуристів ОДУМ-у у складі: Розана Щетина, Алана Малик,

Андрій і Джіна Глоби та Єлисавета Бейлі виконали пісню "По діброві вітер веє". Керівник -- Михайло Чечетка. Потім Гриць Полець (бандура) й Розана Щетина (скрипка) виконали дует: "Танець з Лебединого озера" Чайковського. Шкільний хор заспівав пісню "Думи мої".

На закінчення всі присутні відспівали "Заповіт", акомпанімент Христі Пасічник. Решта дня пройшла в дружній розмові при каві і перекусці, яку приготував Батьківський Комітет.

Дня 21-го березня в тій самій аудиторії відбулася Святочна Академія -- відзначення 79-ої річниці народження Т. Шевченка. Свято влаштували місцеві відділи УККА та УАК-Ради. Вступне слово виголосив д-р Володимир Анастас. Маленький хлопчик Марко Кушнір (4 роки) продеклямував вірш Г. Черінь "Наш Батько", а його шестирічна сестричка Наталочка продеклямувала вірш "Батько нашого народу" теж Ганни Черінь.

Доповідь на тему "Тарас Шевченко і сучасна Україна" виголо-

сив Антін Семенюк. Слідуючою точкою була деклямація Ольги Хоролець "Кобзареві" (уривки віршів Ліни Костенко, Олени Пчілки та В. Самійленка). Потім виступила старша група бандуристів ОДУМ-у в складі: Оксана й Катря Бейлі, Марія та Христина Пасічник, Оля, Валя і Галя Ярр, Наталка Новицька, Олександр Коноплів і Григорій Полець. У супроводі бандур вони відспівали такі пісні: "Зійшов місяць" на сл. Т. Шевченка, муз. Г. Китастого, "Думи мої" на сл. Т. Шевченка, муз. обр. В. Вовка, "Взяв би я бандуру" нар. пісня, муз. обр. М. Михайлова. "Заповіт" Т. Шевченка (бандуристи й присутні на залі). У програмі ще був виступ громадського хору "Дніпро", але на превеликий жаль, диригентка хору п-ні Кіра Царградська поважно занедужала.

Всі хористи, як також українська громада бажають п-ні Кірі якнайшвидшого видужання.

Ольга Змага-Хоролець

Дівоча відбиванкова дружина філії ОДУМ-у Торонта в минулих роках. Тренер -- Юрій Павлюк. Фото Василя Тимошенка.

Володимир і Віра Адамець в день золотого ювілею подружжя.

Торонто, 22.XI.1992 рік.

50-ЛІТТЯ ПОДРУЖЖЯ ВІРИ І ВОЛОДИМИРА АДАМЕЦЬ

22 листопада 1992 р. в Торонто, син Славко і його дружина Ліля з рідними і приятелями відзначили золотий ювілей подружжя Віри і Володимира Адамець. По закінченні Служби Божої о. Петро проголосив в катедрі, цю радісну подію. В присутності гостей і парафіян два наші настоятелі катедрі, отці Петро і Богдан, ввели ювілянтів у церкву і поставили на вишиваний рушник. В присутності владика Юрія почався молебень. Опісля владика Юрій батьківським словом привітав ювілянтів, поблагословив їх і побажав добрих і многих літ.

Ювілейне прийняття відбулось в Центрі Культури ім. св. Володимира в Оквіл. Там діти привітали їх хлібом і сіллю та букетом живих квітів, а всі гості встали і привітали оплесками. В деякого покотилися сльози.

Господар прийняття, Віктор Кошарний, попросив о. Петра до молитви, а владика Юрій поблагословив їжу. Тоді співали ювілятам багатоліття.

Після обіду господар прочитав привіти: від амбасадора Л. Лук'яненка, Генерал Губернатора Канади, прем'єр-міністра Канади, прем'єра Онтаріо, мера Торонто та інших урядових осіб. Були також привітальні телеграми і листи з України. Ювілянтів привітали теж голова громади -- п. В. Самець, від Союзу Українок Канади

- п-і Юлія Головата, від Культурного Центру св. Володимира -- Володимир Решетняк та інші. Владика Юрій також прочитав і вручив грамоту від Митрополита Василя, в якій висловлено панству Адамець подяку за їхню довголітню і жертвенну працю в громадським і церковним житті.

Вкінці, зворушливо вітали ювілятів син і невістка. Ліля чудово деклямувала вірш про життя Віри і Володимира. Після молитви були танці.

Щастя Вам Боже Віро і Володимире і Вашим дітям. Будьте здорові й щасливі!

На заклик Тамари Кошарної і Олі Янжули присутні склали 85 дол. на пресу, з них 40 дол. на "Молоду Україну".

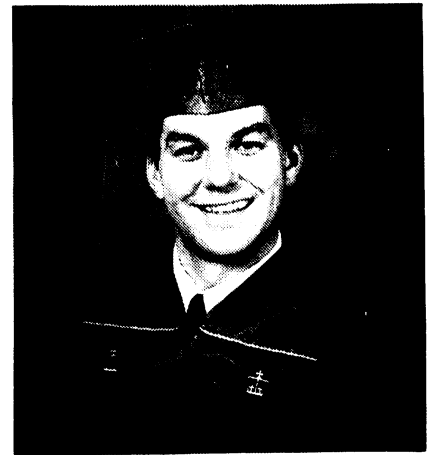
Гриць

Приєднуємось до висловлених побажань ювілятам, а за дар спасибі.

Ред. і адм.

МОЛОДЬ
майбутнє нації!
Допомагайте молоді
морально й матеріально.
ОДУМ потребує
Вашої помочі!

НЕСТОР І. НАЛИВАЙКО

Nestor J. Nalywayko
Master of Science,
Real Estate Development.

Несторе, ти є одною з цеглинок, що продовжують будувати українську діаспору та допоможуть відбудувати нашу зруйновану Батьківщину.

Віriamo, що переконаєш своїх друзів з СУМ-у, Пласту та ОДУМ-у йти цим непохитним шляхом.

Поздоровлення від батьків та всіх родичів родини Варесів та Наливайків.

ВАСИЛЬ ШАПКА

-- 80 років з дня народження

У суботу, 13 березня, довголітньому читачеві "Молодої України" і слухачеві одумівської радіопередачі, пану Василеві Шапці сповнилося 80 років. У цей день його сини Володимир і Євген зі своїми дружинами і дітьми та рідні і знайомі зішлись у господі сина Євгена, щоб відзначити цей ювілей. Між присутніми був також з родиною старший брат ювілята, пан Герасим Шапка, якому в березні сповнилось 87 років.

Після смачних страв, були численні привіти, поздоровлення і вручення подарунків ювіляту. Співали багатоліття і в теплій родинній атмосфері згадували про минуле, говорили про сучасне.

З цієї нагоди, на цей журнал присутні склали 85 дол.

Ми теж вітаємо п. Василя Шапку з 80-літтям і бажаємо доброго здоров'я та життєвої наснаги, а за пожертву дякуємо.

Ред. і адм.

Олесь БЕРДНИК

БЛАКИТНИЙ КОВАЛЬ

*Я блакитний коваль,
Маю кузню свою.
Не залізо, не сталь --
Власну душу кую...*

*Роздуваю горно
Боротьби і шукань,
І палає воно
Серед грізних повстань!*

*Я себе розпалю,
Я розжарю свій дух,
І його переллю
У нестримність, у рух!*

*На ковадло життя
Кину серце своє,
Хай по ньому буття
Грізним молотом б'є!*

*Скачуть іскри рясні
У незміряну даль...*

*-----
У чарівному сні
Я -- блакитний коваль...*

У П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ МИХАЙЛА СТРОЧУКА (Торонто, Онт.)

На нев'янучий вінок дорогого сина і брата св. п. Михайла, який упокоївся на 34-му році життя, 25 березня 1988 р., пересилаємо на пресфонд ОДУМ-івського журналу "Молода Україна" 50 дол.

Вічна йому пам'ять!

Мама і брат Олекса

Бл. п. Михайло СТРОЧУК.

**ЧИ ВАШІ ДІТИ
та
діти Ваших друзів
є членами ОДУМ-у?**

РОЗКЛАД ТАБОРІВ ОДУМ-у НА ЛІТО 1993 РОКУ

США

Оселя ОДУМ-у "Київ" -- Аккорд, Н.Й.

Від 4-ого до 17-ого липня

27-ий Табір Виховників Юного ОДУМ-у
для дітей у віці від 15-ти до 19-ти років
За інформаціями звертатись до:

Andrij Shevchenko
219 E. Overmount Ave.
West Patterson, NJ 07424
Tel. (201) 890-5986

Від 4-ого до 17-ого липня

Відпочинково-Виховний Табір Юного ОДУМ-у.
За інформаціями звертатись до:

Elizabeth Piddoubny

Від 25-ого липня до 7-ого серпня

Кобзарський Табір
За інформаціями звертатись до:

Alex Neprel
85-71 148th St.
Jamaica, N.Y. 11435
Tel. (718) 657-0317

Тиждень сеньйорів (дати будуть подані пізніше)
За інформаціями звертатись до:

Ivan Pavlenko
27 Ventor Dr.
Edison, NJ 08817
Tel. (908) 548-7903

КАНАДА

Оселя ОДУМ-у "Україна" -- Лондон, Онт.

Від 18-ого до 31-ого липня

31-ий Відпочинково-Виховний Табір
Юного ОДУМ-у.
За інформаціями звертатись до:

Taras Lishchyna
26 Hampshire Hts.
Islington, Ontario M9B 2K4
Tel. (416) 622-0482

Vira Petrusha
Tel. (313) 573-2514

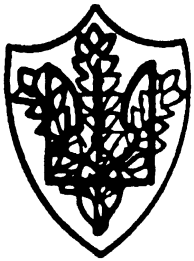
Natalie Konowal
Tel. (312) 772-7789

Від 1-ого до 14-ого серпня

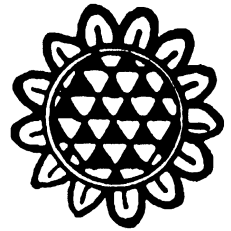
14-ий Кобзарський Табір
За інформаціями звертатись до:

Walentina Rodak
12 Minstrel Dr.
Toronto, Ont. M8Y 3G4
Tel. (416) 255-8604

**ВПИСУЙТЕ своїх дітей
до роїв Юного ОДУМ-у!**

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

Двохлітня Олеся, донька Теда
і Оленки (Багнівської) Кук,
перший раз у своєму житті
на святі Шевченка.

Елкгарт, Інд., США.

Леся УКРАЇНКА

ВИШЕНЬКИ

Поблискують черешеньки
В листі зелененькім,
Черешеньки ваблять очі
Діточкам маленьким.
Дівчаточко й хлоп'яточко
Під деревцем скачуть,
Простягають рученята
Та мало не плачуть:
Раді б вишню з'їсти,
Та високо лізти,
От раді б зірвати,
Та годі дістати!
"Ой вишеньки-черешеньки,
Червонії, спілі,
Чого ж бо ви так високо
Виросли на гіллі?"
"Ой того ми так високо
Виросли на гіллі, --
Якби росли низесенько,
Чи то ж би допіли?"

ВЕСНЯНА РАДІСТЬ

Повіяло весною,
І зайчик під сосною
Танцює-витанцює,
Аж білочку злякав.

Струмочок голосистий,
Від радості іскристий,
Також весні радіючи,
В долину поскакав...

Собі він скаче, скаче,
Співає щось неначе,
Танцює по камінчиках
Струмочок голосний.

Бо йде пора весела,
Цвітуть міста і села
І все навколо радісне
У теплі дні весни.

Члени клубу фігурного катання на
ковзанках "Glendary Skating Club"
в Пентіктоні, Б.К., Канада,
що виграли медалі в змаганнях
Південного Оканаган Рєгіону.
Посередині одумівка Уляна Дяконова,
одинокa, що виграла золоту медалю.
Дотепер в різних змаганнях
Уляна виграла п'ять золотих медалей
і одну срібну.
Уляна -- дочка Петра і Марії
(СВП ОДУМ-у) Дяконових
і внучка Федора і Надії Бойко
-- організаторів Нерухомого фонду
при "Молодій Україні".

1992 рік.

ВЕСНЯНКА

Ой веснянко біла,
Звідки ти прибігла?
Звідки, звідки, звідкіля
Впали квіти на поля?

Ой веснянко мила,
Чим ти очки мила,
Що вони прозорі,
Як на небі зорі?

Ой веснянко-весно,
Тополине весло,
Човничок із клена, --
Припливіть до мене.

ПАПЕРОВІ ЧОВНИКИ

Потічком розгонистим
По блакитній хвилі
Пропливають човники,
Пропливають білі.

Відпливають човники
В озеро прозоре.
А в очах у хлопчика --
Кораблі і море.

В. КОСОВСЬКИЙ

СПІВАЙ, СПІВАЙ, ПІВНИКУ

Співай, співай, півнику, у дворі,
Буди, буди, діточок на зорі.

Хлопчики й дівчаточка, годі спать,
Йдіть до лісу сонечко зустрічать.

Між берези білії та дуби
Поспішайте з кошиком по гриби.

Обмивайте ніженьки по росі...
Ліс, мов зачарований у красі.

Заховались ягідки в кропиві,
Красно посміхаються дітворі.

Весела доріженька тягне в ліс...
Ой, як легко дишеться між беріз.

Співай, співай, півнику, у дворі,
Буди, буди, діточок на зорі.

ЦІКАВИЙ ПРОЄКТ

Інколи просто дивуєшся, скільки всього, на будь-які смаки й випадки життя, для всіх і кожного окремо придумали ми, земляни. Всякої всячини: потрібної і не зовсім, корисної та шкідливої, на користь одним і на шкоду іншим. Так вже ми влаштовані, що не можемо жити в ізоляції. А тому на різних етапах розвитку людства з'являлись все нові й нові форми людського дозвілля.

Переді мною один з таких художніх витворів масового дозвілля землян -- українські гральні карти.

Яскравий, соковитий колір, виразність українського тисажу, вишуканість одягу, відкритого візерунковим орнаментом щодо королів та валетів. А якби ви побачили дам-українок, їхніми обличчями та вишиванками ви просто зачарувалися б.

Звертаюся до автора цих чудових художніх творів -- художника Євгена Івановича Муштенка.

-- Мені здається Євгене Івановичу, що в цих творах висловлена ваша любов до України. Ви знаєте, дивлюсь на цю красу і читаю Ваші почуття. Як прийшов до Вас такий задум?

-- Хороші задуми приходять, мабуть, у вільності. Що там казати, коли Україна стала незалежною -- це не могло не схвилювати.

Почав міркувати. А якими картами грали наші запорожці? Що грали, то безумовно, бо між походами було дозвілля. А що не національними, українськими, то теж безсумніву, бо їх не було. Тепер, коли світ відкрився, розширився, незалежність єднає західних та східних українців, нехай би ми мали свої гральні карти. І знаєте, може, на дозвіллі, чи й так без гри, коли на душі буває маркітно, нехай людина відкриє колоду, розгляне цих дотепних вишуканих українців в яскравих одягах і ще раз усвідомить, що "ще не вмерла Україна!"

-- Я думаю, що крім розважального призначення, гральні карти мають й художньо-пізнавальне, бо це ж, власне кажучи, популяризація українського костюму. Чи зверталися наші

художники до цієї тематики?

-- Вперше карти з'явилися в Західній Європі наприкінці XIV ст. Це був початок епохи Відродження. Завойовувалися, відкривалися нові світи. На дозвіллі, в походах ними користувалися конкістадори, пірати.

Українські народні картинки подають козака-матюку з обов'язковими атрибутами біля нього: кінь, спис, пляшка з горілкою й карти.

Не маючи державности, Україна не мала художнього втілення національних карт. Знаю, що у 1918 році, коли Україна тимчасово отримала незалежність, державність, до цієї тематики звернувся видатний український художник-графік Георгій Нарбут. Художниця Олена Кульчицька працювала на ескізах українських карт. Але видрукованими вони не були.

Сьогодні ця думка схвилювала мене. Відчув, що ми, художники, все таки в боргу перед нашими славетними запорожцями, козаками-матюками, а то й просто людьми, що полюбили цей вид дозвілля. Дійсно, скільки будемо користуватися вікторіянськими, елізаветинськими...

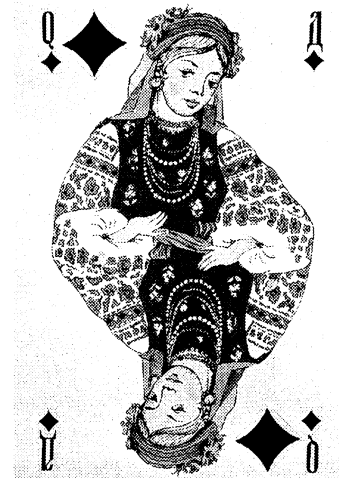
-- Але покищо, я бачу, Ваші оригінали залишаються у вашій робочій майстерні. Чи хтось зацікавлювався ними, намагався їх видати, розповсюдити?

-- Цікавість у людей та й видавців була великою. Але щодо здійснення видання, тут є певні складності, особливо в наш нелегкий "паперовий" час.

Справа в тім, що мені б хотілося бачити такі карти в українських діаспорах різних країн. Користуючись розмовою з Вами, хочу через Вас запропонувати всім, хто забажає допомогти мені втілити в життя мою ідею скласти спільну угоду на видання тиражу.

Чекатиму пропозицій за адресою 252112 Київ, вул. Шамрила 4а, кв. 114. Тел. 4462427. Муштенко Євген Іванович.

-- Дякую за розмову, Євгене Івановичу. Бажаю Вам успіхів у творчих задумах. ■

Чорно-білі гральні карти художника Євгена Муштенка.

У 270-РІЧЧЯ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ

У листопаді 1992 року місячна радіопередача ОДУМ-у Чикаго, яку провела Христя Косогор, яка щойно закінчила школу українознавства та є ученицею на третьому році "гайскулу" і виховницею юного ОДУМ-у, була присвячена Григорієві Сковороді.

Григорій Сковорода -- український народний філософ, поет, учитель і педагог. Народився 1722 року в селі Чорнухи, Лубенського повіту на Полтавщині, тобто 270 років тому. В кінці цього місяця буде відкрито йому пам'ятник в передмісті Вашингтона, в Сілвер Спрінг, на площі біля новозбудованої православної церкви святого Андрія.

Сковорода ріс і виховувався в козацькій родині, в тому середовищі, що зберегло ще рештки життя та почуття, якими й перед тим, не раз у минулих сторіччях лицарство рятувало український народ від загибелі. Початкову освіту здобув малий Григорій від осілих та мандрівних дяків на козацьких хуторах та селах. Юнаком пішов у Київ де студіював у Києво-Могилянській Академії. Був найкращим учнем. Тепер у Києві знову відновлено діяльність Києво-Могилянської Академії. Він мав гарний голос -- тенор та мав велику музичну здібність. Умів грати на різних інструментах, а в пізніших роках ніколи не розлучався з своєю сопілкою.

За часів гетьманування Кирила Розумовського, Григорія Сковороду було послано до Петербургу де він став придворним царським співаком. Там побачили в ньому не лише співацькі здібності, але й інші, й тому призначили його до російського посольства до Австрії та Угорщини. Працюючи в посольстві у Відні, він доповнював там свою освіту. Крім латинської та грецької мов, вивчив ще німецьку, французьку та єврейську мови. Знав твори старинної клясичної літератури. Почав писати вірші та байки морального змісту. Він був побожною особою, глибоким моралістом. Деякий час викладав в духовних семінаріях. Пропонували йому, щоб висвятився на священика. Часто мав Сковорода непорозуміння з своїми зверхниками, які годили цареві та гнобили народ, та робили не те, що проповідували.

Григорій Сковорода був майже як енциклопедія. Він найкраще почував себе в мандрах по Україні, відвідуючи своїх друзів, приятелів, знайомих, своїх учнів -- навчаючи селян та панів жити по-християнському, по-людському, справедливо, чесно. Він організував перші "летючі" університетські виклади. Тому його часто називали й називають українським Сократом. Хоч твори Сковороди не були друковані за його життя, бо не дозволяли їх друкувати, ходили вони між людьми в переписах з рук до рук. Більшість його творів, які вийшли друком після його смерті, мають педагогічний характер. Сковорода уважав, що батьки мають дуже великі обов'язки, з яких їх ніхто не може звільнити. Він писав: "Хто не дбає про здоров'я дитини, про її виховання і навчання, той, не є батьком своєї дитини". Батько не сміє ніколи казати, що не має часу для дитини, бо виховання не заступить ані чини, ані

багатство, ані рід, ані панська ласка. Праця і звання повинні відповідати здібностям і характерові людини -- тоді вона може бути вповні щасливою. Суспільні нещастя постають з того, -- каже Сковорода, що люди дуже часто беруться не за своє діло. Він уважав, що вільна, надхненна, радісна й творча праця забезпечує людині розвиток і щастя. Сковорода казав, що праця повинна бути для людини, а не людина для праці.

Під час своїх мандрів по Україні Григорій Сковорода часто був в селі Іванівці (тепер Сковородинівка) на Харківщині в одного з своїх учнів. Зупиняючись у цьому селі, він проводив багато часу на високому березі коло ставка під великим дубом. Там обмірковував свої твори та грав на сопілці. Відчуваючи близьку смерть, сам викопав собі під дубом, на пасіці, яму, передягнувся в чисту білизну, поклав під голову свої записки-твори, наклався сірою селянською свитою і спочив на віки. Дуб Сковороди зберігся дотепер. Під ним встановлено пам'ятник філософа Григорія Сковороди. А на могилі поставлено плиту з написом: "Світ ловив мене, але не спіймав". Це він говорив про світ гнобителів свого народу, світ несправедливості і темряви, світ, що хотів, щоб і він, допомагав поневолювати Україну. ■

Оксана ПАХЛЮВСЬКА

ЧОРНОБИЛЬ

...Та не однаково мені,
Як Україну злії люди
Присплять, лукаві, і в огні
Її, окрадену, збудять...

Біда підходить, а не чути кроків.
Самої суті вивітрена суть.
Гіркі слова замучених пророків --
невже й тепер вони нас не спасуть?

О, що в ту мить відкрилося поету?
Душа кричала і пручалась: ні!
Сьогодні -- нас, а завтра -- всю планету
розбудять злії люди у вогні.

Зачинять знов усі залізні брами
і пустять димом пам'ять вітарів.
Крізь грізний грім всесвітніх барабанів
уже не чути зойку матерів.

Князівська земле? Плачуть твої предки.
Трагічним сном століття замалі.
Чорнобиль був. Чорнобиль попередив
про це, що може статись на Землі.

Це правнуки реактор спорудили.
Чи ж пройде Бог по цій гіркій воді?
Чого ж ти не прокинулась -- тоді,
коли тебе, окрадену, будили?

ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ"...

Фундація "Прометей", Торонто, Онт.	\$300.00	А. Ліщина, Торонто, Онт.	5.00
Замість квітів на могилки: нашого доброго сусіда доктора Бруно (Романа) Дмитрука та друзів одумівців і прихильників: Дмитра Співака, Ф. Підопригори, Гр. Мороза, Данила Завертайла, Вікентія Літвінова і В. Бендера складаємо на пресфонд "Молодої України"		К. Ліщина, Блюмінгдейл, Ілл.	5.00
Юрій і Олена Лисики, Ошава, Онт.	100.00	А. Степовий, Монтреаль, Кв.	5.00
Олена Лисик, Ошава, Онт.	100.00	Всім жертводавцям щиросердечно дякуємо за пожертви!	
3 нагоди 80-ліття з дня народження п. Василя Шапки склали в Торонто			
Володимир і Слава Шапка	50.00		
Андрій і Анна Качієвські	30.00		
Ніна Вертелецька	5.00		
Разом	85.00		
3 тризни бл. п. Галини Тимошенко			
А. Омельченко	25.00		
Д. Озимчак	20.00		
Ю. Головатий	29.00		
Разом	74.00		
У пам'ять сл. п. Михайла Савранчука замість квітів на свіжу могилу на пресфонд зложили:			
Олена Лисик, Ошава, Онт.	50.00		
Валентина Родак, Торонто, Онт.	20.00		
Разом	70.00		
І. Наливайко, Гамільтон, Онт.	55.00		
А. Жура, Стерлінг Гайтс, Міч., США	50.00		
Богдан і Люба Скляренко, Міссісага, Онт.	50.00		
У п'яту річницю з дня упокоєння сл. п. М. Строчука, переслала мама, Торонто, Онт.	50.00		
3 нагоди 50-ліття подружжя Віри і Володимира Адамець зібрали			
Т. Кошарна і О. Янжула, Торонто, Онт.	40.00		
Зложили в світлу пам'ять Галини Тимошенко			
Л. і С. Бондаренки	30.00		
І. і В. Тутка	20.00		
П. Сарнавський, Ст. Леонард, Кв.	25.00		
Онісія Юхименко, Торонто, Онт.	25.00		
Я. Соцан, Лондон, Онт.	20.00		
А. Яцюк, Рів'єра Біг, Фл., США	20.00		
Галина Шапка, Торонто, Онт.	15.00		
І. Манько, Данфорест, Онт.	15.00		
П. Одарченко, Панама Парк, Мд., США	15.00		
Н. Проненко, Торонто, Онт.	10.00		
Т. Погуляй, Лорейн, США	10.00		
П. Коновал, Арлінгтон Гайтс	10.00		
Н. Кузьменко, Лондон, Онт.	10.00		
О. Свистун, Міссісага, Онт.	10.00		
Д. Добринь, Вітбі, Онт.	10.00		
Д. Кірев, Гошен, Інд., США	10.00		
М. Федорака, Філядельфія, Пен.	5.00		

Віка ІВЧЕНКО

В ЕМІГРАЦІЇ

Закрию шторами вікно
і роздумам віддамся.
Поставлю музику давно
улюбленого Брамса.
Придумаю вірші сумні
про те, що все -- прийдеши,
що весни в рідній стороні
не схожі на тутешні,
що знов наснилася чомусь
удосвіта бабуся,
що я коли навіть сміюся,
то у душі -- журюся...
Рік еміграції, мабуть,
хвороби не зарадив.
Я глибше осягнула суть --
приреченість до зради.
Мій рідний Київ, отчий дім
красуються на сонці.
Не стали б мешкати у нім
ні шведи, ні японці.
Ще смерч чорнобильський не стих
в невидимому танку
і на кладовищах міських
заповнює ділянки...
Пісні, малюнки і вірші
загоювали нерви...
Вже всі мої товариші
з лікарні, мабуть, вмерли...
А я живу. А я пишу.
А я дивлюсь на небо,
А я надихатись спішу
за вмерлих і за себе.
А я, остання у клину,
до сонця серцем лину,
й співаю вірш про чужину,
як пісню журавлину.

29-го березня 1993 року
Міннеаполіс, США

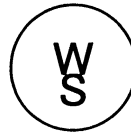
MOLODA UKRAINA

If not delivered please return to:
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Ціна 2.50 дол.
в США і Канаді

N. - J. SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road
LONDON, ONTARIO
N6L 1A6
(PRE-MIX CONCRETE)

LENNOX

DEALER

SNIH

HEATING & COOLING LTD.
LONDON, ONTARIO

WALTER SNIH
President

Telephone
(519) 649-4964

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

Ігоря Лисика

The Solid Oak Co.

Kitchen Cabinets -- finished -- unfinished

Oak furniture

848 Simcoe St. South, Unit 2, Oshawa, Ont. L1H 4K8

Tel: 416 -- 434-7204 Res: 576-9779

"UKRAINA" VACATION RESORT INC.

"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Resort:

R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 659-2963

